

யுத்தத்துக்குப் பின்னர், தமிழர், முஸ்லிம் சக வாழ்வு - சமூக அரசியல், இலக்கிய அடிப்படையிலான நோக்கு

எம்.ஏ.மு. றமீஸ்

மொழித்துறை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
rameez.abdullah@gmail.com

சுருக்கம்: இலங்கையில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் வரலாற்று, பொருளாதார, புவியியல் ரீதியாகவும் அரசியல், மொழி ரீதியாகவும் மிக நீண்ட காலமாக இணைந்தே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். குறிப்பாக, ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தோற்றமே வடக்கிலேதான் இடம்பெறுகின்றது. வடக்கில் ஆங்காங்கே முஸ்லிம்கள் வாழ கிழக்கில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பெருமளவு இணைந்தே வாழ்கின்றனர். இவர்களின் வாழ்க்கை, கொண்டும் கொடுத்தும் வாழ்வதாக அமைந்திருந்தது. குடி முறையின் நெருக்கமும், வாழ்விலும் சாவிலுமான பண்பாட்டு அம்சங்களும் இவ்விரு சமூகங்களையும் இணைத்தே வந்துள்ளது. முஸ்லிம்களின் ஆன்மீக, லௌகீக கல்வி எழுச்சி தமது சொந்த அடையாளங்களை வற்புறுத்தவும் செய்தது. இதற்கிடையில் எழுந்த ஈழத்து இனப் பிரச்சினை தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களிடையிலான முரண்பாட்டுக்கும் வழிவகுத்தது. சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் இஸ்லாமியத் தமிழர் கோட்பாட்டை (1888) முஸ்லிம்கள் கடுமையாக நிராகரித்ததிலிருந்து அரசாங்க சபையில் முஸ்லிம்களுக்கான தனிப் பிரதிநிதித்துவம் கோரப்பட்டது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னர், குறிப்பாக இனத்துவம் அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியவுடன் 1980, 90களில் தீவிரமடைந்த தமிழ்ப் போராட்டத்தின் விளைவாக தமிழ் – முஸ்லிம் உறவும் பாதிப்படையத் தொடங்கியது. இக்கால கட்டங்களில் அரசியல் கட்சிகளும் விடுதலை இயக்கங்களும் தமிழ் – முஸ்லிம் உறவு தொடர்பாக மிகக் காட்டமான கருத்துக்களையே வெளியிட்டு வந்தன. கிழக்கு முஸ்லிம் கிராமங்களில் இடம்பெற்ற இனப்படுகொலையும் வடக்கிலே முஸ்லிம்கள் துடைத்தழிக்கப்பட்டமையும் அதேபோல முஸ்லிம் தரப்பு ஊர்காவற் படையினர் முதலானவர்களின் செயற்பாடுகளும் இந்நிலைமைக்குப் பிரதான காரணமாகும். ஆனால், யுத்தத்திற்குப் பின்னர் இந்நிலைமை மாறியுள்ளது. தமிழ் – முஸ்லிம் தரப்பு அரசியல் கட்சிகளும் புத்தி ஜீவிகளும் சிவில் சமூகமும் இவ்விரு சமூக ஒற்றுமைக்காகவும் குரல் கொடுத்து வருகின்றன. அக்கருத்துக்களை, இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளினூடாகப் பெற்று இக்காலகட்ட சகவாழ்வு கருத்துநிலையை வெளிப்படுத்துவதே இவ் ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாகும்.